

Kære læser - har du mulighed for at støtte os?

POV er et uafhængigt medie, der er åbent for alle og støttet af vores læsere.

Vi vil ikke lukke vores indhold inde bag en betalingsmur, men det koster selvfølgelig at lave redigeret kvalitetsjournalistik.

Hvis du har mulighed for at støtte POV med et fast månedligt beløb, kan du hjælpe os med fortsat at udkomme.

Det kan du gøre nemt og direkte med Visa eller Mastercard ved at klikke her:

25 kr./md. → **50 kr./md.** →

100 kr./md. →

☰ Menu

POV. INTERNATIONAL
NYE STEMME, SYNSPUNKTER OG JOURNALISTIK - ONLINE HVER DAG - UGEBREV HVER FREDAG

Angreb med rekyl i erindringsbogens underholdende klædebon

af Pia Christmas-Møller

Publiceret 19/09/2019 i Bøger/Politik & Samfund

POLITIK // BOGANMELDELSE – Søren Pind, Venstres enfant terrible har begået en erindringsbog, der samtidig virker som en torpedo direkte ind i den højaktuelle V-krig med Kristian Jensen som hovedmål. Og et opgør med Claus Hjort Frederiksen som biprodukt. Den mulige rekyleffekt mod forfatterens forsøg på egen placering i historien er nok ikke helt så tilsigtet. Risikoen for lidet glørværdig selvudstilling fornemmes kun i nogen grad bevidst kalkuleret som værende prisen for at virke troværdig i fremstillingen af såvel egne evner, handlinger og ikke mindst motiver som af fjendernes ditto, skriver Pia Christmas-Møller.

Bogen er velskrevet. Eller måske nærmere levende fortalt i typisk Pind-sprog. Sine steder underholdende. Og let læst. Det meste i korte hovedsætninger med kun få bisætninger og indskud. Pind understreger selv i forordet, at erindringerne er udtryk for hans oplevelse af tingene, at han ikke har skrevet meget ned gennem årene, og at det ”derfor ikke kan udelukkes, at tidens væv objektivt har sat sine tråde anderledes”.

Det kan være forklaringen på flere historiske unøjagtigheder, hvoraf nogle kunne være undgået ved opslag af let tilgængelig viden. Bl.a. omkring Ny Alliances skifte til Liberal Alliance. Det bliver også fejlagtigt noteret, at NY/LA havde det udslagsgivende mandat efter valget i 2007 frem til Malou Aamunds indmeldelse i Venstre.

Billedet af Pinds sammensatte personlighed bekræftes: Hans store engagement og tilsvarende forfængelighed. Hans blik for betydningen af kultur, ånd og (selv)iscenesættelse med (selv)ironisk gnist. Magtambitionerne og lysten til (selv)refleksion. Loyal og styrvolt, der ikke kan holde kæft. International med bornholmsk nid og nag. Barn af 1980ernes ungdomspolitiske kultur, hvor mange har politik som karriere. Festlig (umoden) provokatør og (docerende) tænkso. Det første ofte uden mange overvejelser. Det sidste ikke sjældent i bagklogskabens lys. Modig og iderig. Temperamentsfuld. Og altid underholdende.

Den, der først fortæller sin version, har den fordel, at alle andres versioner og korrektioner bliver sat ind i den ramme. Det giver et gevaldigt forspring i historieskrivningen

---

Vi får et indblik i Pinds opvækst som tandlægesøn i hhv. Schweiz og Østermarie på Bornholm. Han indvier os i personlige og eksistentielle kampe med frygt og mareridt, som martrede ham i mange år. Vi får historien om en nærmest spirituel oplevelse, der reddede ham livet. Han er bekendende kristen med ”tro og håb om, at der findes en større sammenhæng, som vi ikke gør os begreb om.”

Der berettes om det (ungdoms)politiske miljø omkring værtshuset Toga i det indre København. Om kampen for de ”10 teser”, der gjorde Fogh så rasende, at han truede med at gå af, og som sendte Pind og fæller i frostboks i lange år.

Ellers får vi ikke meget at vide om Pinds større politiske visioner, og de noterede resultater er mestendels i den mindre afdeling. Man må forstå, at først da Pind bliver udviklingsminister går verdens uretfærdige fordeling af livsvilkår rigtigt op for ham. Til gengæld er medfølelsen ægte, og den sætter også politiske spor i hans videre virke.

Bogens analytiske kvaliteter er stærkt svingende. Nogle steder er det tydeligt på grund af hensyn til personlige relationer, sym- og antipatier mere eller mindre båret af følelsesmæssige behov for hævn eller oprejsning. F.eks. er analysen af hovedårsagen til Jensens dårlige valgresultat nok mere udtryk for ønsketænkning end realitet. Mon ikke de radikales omfavnende kampagne for Jensens markering på udlændingeområdet har virket som et kvælertag på ham i konkurrencen med Støjberg?

Andre steder savnes kritisk refleksion eller præcis reference. F.eks. da der refereres til myten om, at Fogh ville have udskrevet valg en måned efter valget, hvis regeringen led nederlag i spørgsmålet om asylbørnene. Har Pind selv hørt Fogh sige det direkte? Eller er det bare blevet insinueret, og kolporteret af ”de særlige rådgivere” i en ophedet stemning inspireret af den konservative ordfører Henriette Kjær, der var kommet til at gå ind på statsministerens gebet med synspunkter om valg? Hendes melding kunne i hvert fald (mis)bruges i presset på den uerfarne partileder for Ny Alliance, Naser Khader.

Analysen af hovedårsagen til Jensens dårlige valgresultat er nok mere udtryk for ønsketænkning end realitet. Mon ikke de radikales omfavnende kampagne for Jensens markering på udlændingeområdet har virket som et kvælertag på ham i konkurrencen med Støjberg?

Det er jo ellers ikke, fordi Pind sparer på at referere fra interne møder. Hverken fra gruppe, regerings eller personligt niveau. Han udstiller gladelig, hvordan ministerkollegaen Inger Støjberg reagerede på hans forslag om at indgå borgfred med Socialdemokraterne om udlændingepolitikken, som han havde taget initiativ til at drøfte med den socialdemokratiske gruppeformand Henrik Sass Larsen. Ligeså åbenhjertigt fortæller han om, hvordan han flere gange som minister har aktiviteter på andres ressortområder. Hvis vi nu forestiller os, at Henrik Sass havde valgt vinklen og timingen for offentliggørelsen af Pinds invitation, hvordan havde det set ud og forløbet?

I det hele rejser også denne bog solide spørgsmål til de seneste mange års tiltagende despekt for det fortrolige rums nødvendighed i politik. Det er som om, forpligtelsen stopper brat i det øjeblik, den ene part ikke længere har en interesse i den. Ikke mindst når politik forlades. "Samtidshistorie" hedder genren, men ofte har de mere karakter af proces- og partsindlæg i stadig aktuelle politiske emner og slagsmål. Medierne elsker det. De vil helst være med undervejs i maskinrummet. Særligt de personlige dramaer sælger godt. Også i erindringsbogens form. Men prisen kan være høj for et politisk projekt. For et helt parti. Og for enkeltpersoner, der stadig har forpligtelser eller måske et job, som forhindrer politiske udtalelser. Gamle sår bliver revet op og hvirvlet sammen med halve og hele sandheder, løgne og regulære misforståelser. Mange kommer til at stå uimodsagt og ukorrigerede.

Den, der først fortæller sin version, har den fordel, at alle andres versioner og korrektioner bliver sat ind i den ramme. Det giver et gevaldigt forspring i historieskrivningen. Og kan ende med, at meget centrale aktørers "kronvidne-forklaring" slet ikke bliver troet, fordi afstanden til den allerede vedtagne udlægning er for stor. De, der stadig er i "gamet" som aktive politikere, kan ikke gå lige så åbent og

bramfrit ud uden store omkostninger for deres politiske muligheder.
Desto mere politisk ansvar, desto mere bundet af hensyn.

“

Pind beretter uden blusel om, hvordan han inviterede
Kristian Jensen på besøg, og krævede hhv.
udenrigsministerposten til sig selv og
finansministerposten til Peter Christensen. Det var
prisen for at levere fred, hvis Løkke gik af og Jensen
blev formand

Allerede inden udgivelsen har bogen givet anledning til større interviews med forfatteren. Og de har givet anledning til en del støj, hvor flere af de i bogen omtalte personer har reageret med kritik og ønsker om præciseringer. Det gælder bl.a. milliardæren Lars Seier, den tidligere politiske ordfører for V, Jens Rohde og fungerende partiformand Kristian Jensen. Alle har fået samme svar fra Pind: ”Læs bogen!” Dog blev det til en mindre indrømmelse hos Lippert i TV2 News til Lars Seier og Kim Fournais fra Saxo Bank.

I bogen hævdes det, at dersom Pind ville stifte et nyt liberalt parti, ”ville der ikke mangle økonomiske midler, heller ikke privat, hvis det var problemet. På et tidspunkt fik jeg, nærmest som en transferkontrakt, tilbudt 5 mio. kroner, som jeg kunne anvende efter forgodtbefindende.” Det blev på opfordring fra Seier modereret, så man trods alt ikke skulle kunne forstå, at de mange penge bare kunne gå direkte i Pinds private lommer...

”Jeg har skrevet tingene, som jeg fornemmede og oplevede dem”, siger Pind igen og igen, når der efterlyses dokumentation for de massive påstande om, at Kristian Jensen aktivt stod i spidsen for et oprør med lækager af bilag mod Lars Løkke Rasmussens lederskab, også længe før det berømte Hovedbestyrelsesmøde i 2014.

”Man ved aldrig med sikkerhed, om det forholder sig sådan, som man tror i politik – men den slags er en selvstændig faktor i forgiftningen af interne relationer (...)”, skriver Pind ganske indsigtfuldt, hvorfor man må undres over skråsikkerheden i de alvorlige anklager.

“

”Den politiske verden er forfængelighedens marked. Heldigvis var jeg blevet kureret”, skriver Pind. Det første er mere rigtigt end det sidste. Men har han taget højde for, hvordan hans egen beretning dømmer ham selv og det billede, han tydeligvis gerne vil have, offentligheden har af ham?

Når man har læst bogen, hvor Pind både blottlægger en del af de mange brutale magtkampe, han selv har initieret og været dybt involveret i, og fortæller om egne ambitiøse planer om selv at overtage Lars Løkkes formandsplads, kan ens tanker ikke lade være med at elaborere over talemåden ”tyv tror hver mand stjæler”, når det gælder analysen af Kristian Jensens ageren.

Pind beretter uden blusel om, hvordan han inviterede Kristian Jensen på besøg, og krævede hhv. udenrigsministerposten til sig selv og finansministerposten til Peter Christensen. Det var prisen for at levere fred, hvis Løkke gik af og Jensen blev formand!

”Den politiske verden er forfængelighedens marked. Heldigvis var jeg blevet kureret”, skriver Pind. Det første er mere rigtigt end det sidste. Men har han taget højde for, hvordan hans egen beretning dømmer ham selv og det billede, han tydeligvis gerne vil have, offentligheden har af ham?

Søren Pind: [Frie Ord](#), Gyldendal, 343 sider, 219,95 kr. Er udkommet.

Foto: Gyldendals presseservice.

FACEBOOK

TWITTER

LINKEDIN

PINTEREST

TAGS:

ANDERS FOGH RASMUSSEN

CHRISTIANSBORG

FOLKETINGET

KRISTIAN JENSEN

LARS LØKKE RAMUSSEN

PIA CHRISTMAS-MØLLER

POLITIK

SØREN PIND

VENSTRE

DU KAN MÅSKE OGSÅ VÆRE INTERESSERET I FØLGENDE:

Mogens Lykketoft: Da udlændinge kom på den politiske dagsorden	Statsministerens åbningstale: Hvorfor er oppositionens kritik altid så forudsigelig?	Også danskere uden tro er inviteret til demokratiets festdag
---	---	---

PIA CHRISTMAS-MØLLER

SENESTE ARTIKLER

Pia Christmas-Møller er selvstændig rådgiver, konsulent og foredragsholder med forskellige udsendelser til post-war areas via Udenrigsministeriets Freds-og Stabilitets Beredskab. Senest til Hviderusland og det østlige Ukraine.

Blev politisk vakt som 11-årig, udøvende aktiv som 13-årig og medlem af Folketinget som 26-årig. Repræsenterede Det konservative Folkeparti i 21 af de i alt 24 år som MF. Blev valgt som Det konservative Folkepartis partileder i en periode med voldsomme interne kampe ovenpå et dramatisk valgnederlag, der førte til Per Stig Møllers afgang. Har forhandlet et utal af større forlig på bl.a. finanslovs- forsknings-, social-, arbejdsmarkeds-, sundheds- og psykiatriområdet. Har været partiets politiske, udenrigs-, finans-, IT, social og arbejdsmarkedsordfører – m.m. Været medlem af en stribe delegationer og kommissioner.

Brød med folketingsgruppen i 2007 efter længere tids uenighed og efterfølgende med partiet i 2008 for at blive fri (løs)gænger i forbindelse med sagen om asylbørn. Var i de sidste 6 år vicepræsident for OSCE PA, som er en transatlantisk sikkerheds- og samarbejdsorganisation med 56 medlemslande. Har i den forbindelse bl.a. ledet en række internationale valgobservationer bl.a. i Tadjikistan, FYR of Macedonia, Tyrkiet m.fl. Hun er i dag ikke medlem af noget parti.

Pia har en mastergrad i Public Policy fra RUC og skrev afhandling om "Magt- og institutionsbegrebernes betydning for implementering af det sociale medborgerskab." Hvis man vil bidrage til hendes arbejde på POV, kan man donere et beløb, man selv vælger størrelsen af på Mobile Pay: 53 53 36 84.

M E S T L Æ S T E

Brug det danske sprog, før det er too late

af Morten Holm-Nielsen | posted on October 6, 2019 | under Kultur, Satire

Countrystjernen Brad Paisley red ind i Royal Arena med det helt store rodeoshow

af Jan Eriksen | posted on October 6, 2019 | under Kultur, Musik